A deveni tu însuți în lumea științei

On Martie 15, 2014

Încearcă să-ți constitui autoritatea științifică ca o materializare a spiritului de a privi cu încredere spre viitor, identificând schimbările care survin în contextul dobândirii unei conștiințe de sine mai înalte.

Totdeauna m-am gândit la mine ca la un om de știință ce caută principiile și cauzele profunde ale unei realități fizice unice, obligat să-mi utilizez însușirile superioare de bun observator spre dobândirea unei noi puteri de chemare și de iluminare, ca demonstrație de credință intelectuală ce trebuia dovedită înainte de a fi crezută fără rezerve.

Ştiința constituia singurul mijloc preventiv în contra pasiunilor și patimilor ce puteau fi condamnabile și distrugătoare dacă reușeau să-mi orienteze privirea și simțurile spre un punct prea mic de interes ca să însemne ceva pentru progresul lumii.

Așadar, consecințele unei astfel de intenții erau de ordin spiritual, căci întotdeauna simțeam că mă apropii de dorința universului conjugată cu creșterea abundenței de potență creatoare (informații, imagini, interpretări, realități fascinante, teme de reflecție), atunci când apucam să croiesc o nouă cale de gândire și de prezentare a ideilor. Mă simțeam în largul meu, ca în fața unei opere de ficțiune, într-o atmosferă a interiorității apărate prin forța care asigură ordinea cosmică împreună cu tot ce presupune viața pe pământ.

Singura explicație logică a abundenței de sensuri și semnificații ce-mi asediau interiorul, revendicându-mi astfel locul bine-meritat în ceea ce scriu, căutând să mă mențin ancorat în vizibilul unei lumi fizice (văzute) și metafizice (nevăzute), era aceea că destinul meu se hrănea din coincidentele unor pași premergători de configurare a frontierelor de cunoaștere pe care i-au parcurs vechii alchimiști.

Bagheta magică care transformă orice idee într-un diamant veritabil era asociată timpului și energiei consumate în reflecții și puncte de vedere fertile.

Sau, mai degrabă, cred că încercam să mă utilizez pe mine însumi drept un memento al unei vieți trecute, unde am trăit prin intermediul altcuiva credința într-o lume în care știința și tehnica trebuiau să deschidă orizonturi inimaginabile. Sub acest cuvânt "credința" se ascunde și acum întreaga mea inițiativă de a determina schimbările fundamentale ce intervin în destinul lumii, a cărei miză este atingerea unei trepte superioare de dezvoltare și de spiritualitate.

Leadership: Poți să-ți asumi atașamentul față de totalitatea ființei care te înalță spre măreție, raportându-te la un act de voință desemnat prin sintagma "o materializare a spiritului de a fi ca Unu în multiplu"?

Fizicianul italian Alessandro Volta a trimis o scrisoare fizicianului german Georg Christoph Lichtenberg, din care putem să extragem următorul pasaj:

"Oricât ai recomanda această scrisoare tinerilor fizicieni, tot n-ar fi prea mult. Ea îi va iniția în arta dificilă a experiențelor; ea îi va învăța să nu se încreadă în primele observații, să schimbe mereu forma aparatelor. Iar dacă imaginația nerăbdătoare i-ar face să părăsească drumul încet, dar sigur, al observației pentru visări seducătoare, poate vor fi opriți pe acest teren lunecător, văzând cum un om de geniu ia în seamă orice amănunt."

Citind aceste rânduri, mi-am dat seama că ceea ce contează foarte mult pentru sufletul meu, care are întotdeauna dreptul de a fi martor la frământările și năzuințele de fiecare clipă, este să aprofundez mentalitatea experimentatorului și a descoperitorului care știe unde să caute și ce să găsească pentru a-și putea expune un punct de vedere ferm față de rezultatele dorite a fi materializate.

Totalitatea ființei care te înălță spre măreție rezidă din datoria spiritului științific de a fi întotdeauna și pretutindeni centrul acelor schimbări menite să aibă efectul de stimulare a interesului pentru cunoaștere și autocunoaștere. Iar o materializare a spiritului de "a fi ca Unu în multiplu" sugerează contopirea mai multor mentalități și caractere într-o singură entitate de inteligență superioară a cărei singură realitate vizionară se exercită printr-o lărgire a conștiinței spirituale.

La o conștiință de sine mai înaltă se ajunge prin optimizarea raportului dintre intuiția pătrunzătoare de a vedea dincolo de fața imediată a lucrurilor și lărgirea orizontului cunoașterii care se materializează prin experiență și descoperire.

Un succes nesperat sau o încercare fără sorți de izbândă sunt două din plăcile turnante ale filosofiei științei, fiecare din ele reprezentând o expresie a credinței de a privi spre viitor. În definitiv, experiența mea de viață nu trebuie să fie doar o cucerire excepțională a științei, ci trebuie considerată o reflectare, o oglindă a sufletului care încearcă mereu să se transpună în cuvinte și în fapte pentru a realiza lucruri care să reziste timpului și memoriei lumii.

Momentul oportun al dobândirii unei noi conștiințe de sine contează mai mult decât prilejul de a mă forma ca om de calitate, specialist într-un domeniu, în vederea dobândiri unui loc fruntaș în lume. Un savant își atinge adevărată valoare numai prin expresia credinței pe care o parcurge și o împărtășește prin intermediul a ceea ce aduce nou în slujba progresului.

Leadership: Încerci să dai viață unui lucru care se poate anula pe sine privindu-l ca pe o experiență inițiatică, subsumată exclusiv logicii căutării de sine într-un demers de creație de nivel superior?

Pregătirea temeinică într-o anumită ramură a științei se poate încadra într-un sindrom rigid de dependență față de profunzimea ascunsă a creației care amestecă voit registrul miraculosului cu cel al supranaturalului. Dar dacă constatările și aprecierile privind noile posibilități de asimilare și conectare a ideilor inovatoare produse de-a lungul vremii, contrapuse schemelor formale aplicate de ceilalți, sunt supuse unor distorsiuni interioare, conștiente sau inconștiente?

Vâlvătaia interioară, ca un foc nestins, pasiunea pentru studii se poate domoli sau chiar dispărea dacă dezvolți un grad mare de dependență față de o autoritate de nivel superior, față de o gândire mult prea aprofundată. O asemenea autoritate poate fi un model de descoperitor al unei lumi ipotetice sau al unei noi științe.

Dovadă în acest caz este renumitul alchimist Fulcanelli, a cărui constatări și observații se bucură și astăzi de un interes enorm în lumea științifică. El ținea deseori să precizeze: *"Cărțile maeștrilor nu sunt scrise pentru toți, deși toți sunt îndemnați să le citească."* Nu-i de mirare că și-a păstrat cu înverșunare secretele științei, cu caracter mistic sau simbolic. Dar ceea ce evidențiază întrucâtva sentimentul său de superioritate este faptul că, la fel ca toți alchimiștii, Fulcanelli s-a exprimat într-o manieră mai puțin tangibilă publicului larg. Şi chiar el ținea să afirme că ultimul său manuscris nu va fi niciodată publicat deoarece nimeni nu ar înțelege conținutul său.

Prin aceasta s-ar traduce și expresia: "a da viață unui lucru care se poate anula pe sine".

Știința prea avansată îți trasează noi orizonturi, dar totodată îți anulează garanția că poți fi înțeles, restricționându-ți dorința de a da răspunsuri și îndrumare. Să îi mulțumim minții noastre, plină de aspirații, purtată de imaginație și idei către zone inaccesibile de înțelegere, că ne atenționează despre faptul că ea nu poate cuprinde pe deplin acele aspecte care au impact direct în modul de relaționare cu cei din jur.

Mintea, echivalând cu promovarea identității însăși a creației noastre, trebuie să ne semnaleze întocmai care sunt granițele și limitările noastre. Apoi, cu dreptul, să pășim împreună cu ea în căutarea Vrăjitorului din Oz, dar cu pretenția de a nu aventura prea mult în necunoscut, precum Gulliver în țara Liliputanilor. Cine se lasă prins în urzelile și legăturile superiorității gândirii, cu mii de fire mărunte conectate la perspectivele cele mai îndepărtate, cu greu se va mai scula din somnul obscurei sale rațiuni.

Căutarea de sine într-un demers de creație de nivel superior este o modalitate de a obține mai multe informații despre ceea ce te definește sub influența unei puteri concentrate și constante numită "imaginație" reprezentată de perpetuarea unui "limbaj revoluționar".

A deveni tu însuți în lumea științei este considerentul pe care trebuie să-l iei în calcul atunci când încerci să-ți recunoști gradul de adaptabilitate și de maleabilitate la o conștiință ce are ca unic semn distinctiv faptul că rămâne ancorată atât în valorile eterne ale credinței, cât și în cerințele utilizării eficiente a cunoașterii în lumina descoperirilor.

Source: https://neculaifantanaru.com/a-deveni-tu-insuti-in-lumea-stiintei.html